

ΖΑΚΥΝΘΙΟΣ

ΨΑΝΘΩΝ

ΕΤΟΣ Δ'.

ΕΜΒΡΙΟΣ 1878.

ΦΥΛΑ Ν.

Παραδίδοντες τῇ διευθύνσει τοῦ Ζακύνθιου Ἀνθῶνος τὴν κατωτέρω μετάφρασιν, δι' ἧς ὁ Ἕλλην ἀναγνώστης λίαν ἀμυδρὰν θὰ σχηματίσῃ ἰδέαν περὶ τῆς χάριτος καὶ γλαφυρότητος τοῦ πρωτοτύπου, δὲν κρίνομεν ἄπο σκοποῦ νὰ προτάξωμεν ταύτης λέξεις τινὰς περὶ τοῦ συγγραφέως, οὗτινος καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν ἐπιείκειαν, ἐὰν δὲν ἡδυνήθημεν νὰ μεταδώσωμεν ἐν τῇ μετάφρασει ταύτῃ τὸ νευρώδες καὶ γραφικὸν τοῦ ὕφους, ὅπερ χαρακτηρίζει πάντα τὰ ἔργα τοῦ κ. De Amicis. Εἵπομεν ἀνωτέρω ὅτι δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ ἐνδιατρίψωμεν μικρὸν ἐπὶ τοῦ μεταφραζομένου συγγραφέως, πλὴν ἔδει νὰ εἰπώμεν ὅτι, σεμνυνόμενοι ἐπὶ τῇ φιλολογικῇ δόξῃ τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἑλλάδος Ἰταλίας, καθὼς μητρὸς τοῦ ἡμετέρου γεννήτορος, ἐνομιζόμεν ὅτι ἀνῆκεν ἡμῖν ἡ τιμὴ νὰ παρουσιάσωμεν πρῶτοι πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τὸν διαπρεπῆ τοῦτον ξένον, ὃν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, παρὰ τὸ βραχὺ τῆς δμιλίας του καὶ τὴν ἀδεξιότητα τοῦ διερμηνεύς αὐτοῦ, θέλουσι, πεποιθῆμεν, ἐπαξίως ἐκτιμήσει.

Οἱ ἀναγνώσται τοῦ Ζακύνθιου Ἀνθῶνος ἂς μὴ ἀναμένωσι καλλιλογικὴν τῶν ἔργων τοῦ κ. De Amicis ἀνάλυσιν, διότι οὕτε τὸς πρὸς τοῦτο γνώσεις κατέχομεν, οὕτε τὰ στενὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου ὅρια ἡμῖν τὸ ἐπιτρέπουσι. Σκοπὸν μόνον προτιθέμεθα νὰ ἐπιληφθῶμεν ἄκριτος δακτύλοις καὶ, οὕτως εἰπεῖν, ἐν ἐπιθεωρήσει τῶν ἔρ-

γων τοῦ κ. De Amicis, παρέχοντες αὐταῖς βιβλιογραφικὰς μᾶλλον εἰδήσεις ἢ φιλολογικὰς ἐπ' αὐτῶν κρίσεις.

Ἀναφαίνοντι ἐκάστοτε παρὰ τοῖς ἔθνεσιν, ὡς ἑκτακτα φυσικὰ φαινόμενα ἐν τῷ στερεώματι, προνομιοῦχά τινα πνεύματα, κεκλημένα ὑπὸ τῆς φύσεως νὰ δοξάσωσιν ἐν ἔθνος καὶ λομπρύνωσι τὴν γραμματολογίαν αὐτοῦ. Τῶν προνομιοῦχων τούτων πνευμάτων ἐστὶν ἐν καὶ ὁ κ. De Amicis, ὅστις, διατελὼν ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἐκείνῃ, καθ' ἣν οἱ συγγραφεῖς μόλις ἄρχονται τοῦ σταδίου τῶν, πρὸ πολλοῦ ἤδη τυγχάνει περιφανῆς ἐν Ἰταλίᾳ διὰ τῆς συγγραφῆς ἔργων, προσκτησάμενων μὲν αὐτῷ εὐρωπαϊκὴν φήμην, μαρτυρούντων δὲ τὴν πρώϊμον, ἅμα δὲ τὴν ἑκτακτον τῆς εὐφυΐας αὐτοῦ ἀνάπτυξιν.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ἔργων τοῦ κ. De Amicis θὰ ποιήσωμεν μόνον μνηεῖαν ἐκείνων, ὅπερ τυγχάνουσιν ἡμῖν γνωστότερα. Ταῦτά εἰσιν· Ἰσπανία, σύγγραμμα' περισπούδαστον, διαφόρους ἀριθμοῦν μέχρι τοῦδε ἐκδόσεις καὶ μεταφράσεις, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ προσφιλες ἡμῖν κ. Κ. Μεσσάλας ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ β' τόμῳ τοῦ Ζακύνθιου Ἀνθῶνος ἀξιανγνῶστον βιβλιοκρισίαν· Κωνσταντινουπόλιν, βιβλίον ἐπίσης σπουδαῖον διὰ τὴν λεπτότητα τῶν παρατηρήσεων καὶ τὴν ζωηρότητα τῶν ἐν αὐτῷ περιγραφῶν· Στρατιωτικὸς βίος (εἰς ἓνα τόμον), βιβλίον, ὅπερ οὐ ὁ περίπυστος ἰταλὸς φιλόλογος καὶ ἐνθερμὸς τῆς Ἑλλάδος συνήγορος Θωμάσας

ος, λίαν εὐμενῇ ἐξήνεγκε κρίσιν· Διήγημα τὰ: Gli amici di Collegio. — Camilla. — Furio. — Un gran giorno. — Alberto. — Fortezza (εἰς ἓνα τόμον). Τέλος ἐγραψεν καὶ ἐδημοσίευσεν κατὰ καιροῦς ἐν τῷ περιοδικῷ τῆς Ἰταλίας τῷ πρῶτῳ διαφόρῳ διατριβᾶς καὶ περιηγήσεων περιγραφᾶς, ἅπαντα λίαν εὐχαρίστως καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος ἀναγινωσκόμενα.

Παραίνοντες, τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις, συνιστῶμεν ἐνθέρμως τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὴν τελευταίαν τοῦ κ. De Amicis διατριβὴν περὶ τοῦ διασκήμου γάλλου μυθιστοριογράφου Αἰμιλίου Zola, ἐνὸς τῶν ἡγετῶν τῆς λεγομένης σχολῆς τῶν réalistes, ὅστις κατὰ τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κ. De Amicis ἐπίσκεψιν, ἐξήγησεν αὐτῷ τὸν τρόπον, δι' οὗ οὗτος συλλαμβάνει τὰς ἰδέας του καὶ τὴν μέθοδον, δι' ἧς ταξινομεῖ αὐτάς ἐν τῷ νῷ καὶ πῶς ἀκολούθως ἐπεξεργάζεται ταύτας.

ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ.

Α.

Ὑπάρχει συγγραφεὺς τις ἐν Γαλλίᾳ, ἀνελθὼν κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἰσχύος καὶ δόξης, ὥστε οὐδὲν ὄνειρον γραμματολογικῆς φιλοδοξίας δύναται πρὸς τὸ κλέος τούτου νὰ ἐξισωθῇ. Οὗτος, τῇ ὁμοφώνῳ σχεδὸν πάντων γνώμῃ, ἐστὶν ὁ πρῶτος τῶν ἐν Εὐρώπῃ ζώντων ποιητῶν ἃγει δὲ τὸ ἐβδομηκοστὸν ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καθὼς γεννηθεὶς κατὰ τὸ δεύτερον τοῦ αἰῶνος ἔτος. Le siècle avait deux ans, λέγει αὐτὸς οὗτος ἐν τοῖς Φθινοπωρινοῖς φύλλοις. Πρὸ πεντηκονταετίας ἦτο ἡδὴ περιδοξος, ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος Δumas, ὁμιλῶν περὶ αὐτοῦ, ἔλεγε πρὸς τοὺς φίλους του· — Nous sommes tous flambés — μὴ ἀκούσας τότε ἢ τὸ δράμα τῆς Μαρίας Δελόρμης. Τό τε ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα εἰσι καθ' ὅλην τὴν γῆν διαδεδομένα· ἐκάστου δὲ νεο-

φανοῦς αὐτοῦ βιβλίου καταναλίσκοντα ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἑκατοντακισχίλια ἀντίτυπα. Τὰ νεανικά αὐτοῦ ἔργα εἰσὶν ἔτι περιζήτητα, ὥς ὅτε τὸ πρῶτον ἀνῆγγειλαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἄπαντες οἱ πεντήκοντα αὐτοῦ τόμοι πληθωροῦσι ζωῆς καὶ νεότητος, ὥστε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν συλλέξιδην ἐδημοσιεύοντο. Ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ὑπῆρξε διηνεκῆς πόλεμος· πῦλεμος φιλολογικῆς, κηρυχθεὶς τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ θεάτρου· πόλεμος πολιτικῆς, ἐκθαγεί· κατόπιν, ἐν ταῖς συνελεύσεσι, διεξαχθεὶς δὲ ἐν τῇ ἐξορίᾳ· ὁ μὲν κατὰ τοῦ κλασικισμοῦ, ὁ δὲ καθ' ἐνὸς αὐτοκράτορος· ἐν ἀμφοτέροις δὲ τούτοις ἐνίκησεν. Οὐδεὶς ἄλλος σύγχρονος αὐτῷ συγγραφεὺς κατεπολεμήθη πλείωτερον αὐτοῦ, οὐδεὶς δ' ἕτερος ἐπεκάθησεν ἤδη γέρον ἐπὶ ὑψηλοτέρου στυλοβάτου ἐχθρικῶν λαφύρων. Φάλαγγες ἐμμανῶν ἀντιπάλων περιέφραξαν αὐτῷ τὴν ὁδὸν οὗτος μὲν διέβη — ἐκεῖνοι δὲ ἐξηφανίσθησαν. Οἱ μεγάλοι αὐτοῦ ἀντίζηλοι κατέβησαν ὁ εἰς κατόπι τοῦ ἄλλου εἰς τὸν τάφον, ὑπὸ τὰ βλέμματα του. Ἀλληλουχία τραγικῶν δυστυχημάτων διεσκόρπισε τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ· ἅπαντες οἱ κλάδοι τῆς δρυὸς κατέπεσον κεραυνόπληκτοι ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, πλὴν τὸ γηραιὸν πρόμνον ἀπέμεινε στερρόν καὶ ἀκλόνητον. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ὑπέστη ἀπάσας τὰς δοκιμασίας· πτωχὸς, καταδιωκόμενος, προγεγραμμένος, μονήρης, πλάνης, προπηλακίζομενος, χλευαζόμενος· πλὴν μετ' ἀξιοθυμίας ἐπιμονῆς ἐξηκολούθησεν ἀπαθῶς τὸ μέγα αὐτοῦ ἔργον. Ἐν ἐποχαίᾳ, καθ' ἣς ἐφαίνετο καταβεβλημένος, ἀνέστη αἶφνης οἶοναί ἐν μεταμορφώσει παραγῶν ἔργα μετὰ νέων δυνάμεων καὶ νέων ἐπαγγελιῶν. Ἐπὶ πασῶν τῶν ἀτραπῶν τῆς γραμματολογίας, ἐπέθηκε τὸν τύπον τῶν γιγαντιαίων αὐτοῦ βημάτων. Δὲν ἐπειράθη, ἀλλ' ἐφόρμησεν εἰς ἅπαντα τὰ πεδία τῆς τέχνης, καὶ ἐπέπε-